

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til i EU at modarbejde processen med henblik på optagelse af Tyrkiet i EU og kræver, at regeringen som led i en eventuel optagelse af Tyrkiet som medlem af EU udskriver folkeafstemning herom.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 48).

Tak, formand.

Kl. 11:58

Formanden:

Tak. Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:58).

Kl. 13:06

Forhandling

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Vi er ved forhandlingen, og den næste ordfører under F 24 er hr. Michael Aastrup Jensen.

Værsgo.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg vil indledningsvis gerne have lov til at slå fast, at i spørgsmålet om Tyrkiets mulige optagelse i EU, er der faktisk opstillet en lang række helt specifikke krav, og før de er opfyldt, kan der på ingen måde blive tale om et tyrkisk EU-medlemskab. Som det ser ud i dag skal tyrkerne flytte sig endog meget langt, hvis de på nogen måde skal gøre sig forhåbninger om at blive en del af Den Europæiske Union. Det er min og Venstres opfattelse, at Tyrkiet, som vi kender det i dag, langt fra er parat til at blive en del af EU. Jeg vil godt have lov til at advare imod, at Dansk Folkeparti får lov til at kapre debatten for at gøre den til et spørgsmål om, hvorvidt Tyrkiet anno 2009 skal være EU-medlem. Det spørgsmål er jo fuldstændig uaktuelt.

Denne forespørgselsdebat er en ud af efterhånden mange debatter, hvor vi kan få lov til at høre på Dansk Folkepartis evindelige klagesang om, at EU er så og så dårligt, og at vi i virkeligheden ville være meget bedre tjent med en høj

mur omkring Danmark, der kan holde omverdenen på behørig afstand. Det er som at høre en meget dårlig lp-plade, hvor pickuppen desværre er kørt fast i samme rille, og på pladecoveret blomstrer partiets spidskandidat til europaparlamentsvalget, en mand, der er så utilfreds med EU, at han partout må have et fast sæde i dets parlament. Vi befinder os med andre ord midt i hr. Morten Messerschmidts valgkamp, og her er spørgsmålet om Tyrkiet blot endnu et stykke valgfæsk, som han langer over disken til vælgerne.

Vi kan bruge Tyrkiet, men set i den sammenhæng er Tyrkiets behov for EU langt, langt større. Tyrkiet ligger som bekendt på grænsen mellem Europa og Asien. Af den grund har landet enorm strategisk betydning, især sikkerhedspolitisk, men også med hensyn til energiforsyning og handel i øvrigt. Samtidig indtager Tyrkiet en nøglerolle som diplomatisk bindeled mellem de stridende parter i Mellemøsten. Landet har bl.a. spillet en meget aktiv rolle i forsøget på at mægle mellem Syrien og Israel. Endelig er Tyrkiet en regional magtfaktor, der er med til at værne os og de øvrige lande i Mellemøsten mod Irans islamiske terrorregime.

Men selv om Tyrkiet måske er lidt af en dukse set i mellemøstlig sammenhæng, befinder landet sig stadig rigtig langt nede på den demokratiske skala. Der er meget langt op for overhovedet at nærme sig det niveau, som landet skal finde sig på, før et tyrkisk medlemskab af EU bliver realistisk. Listen over Tyrkiets fejl og mangler er alenlang, og Dansk Folkepartis ordfører har vi allerede hørt remse op af denne liste igen og igen, og det vil han sikkert gøre igen under debatten. Men jeg skal nok spare Tinget.

Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at vi i Venstre, eller for den sags skyld i EU generelt, vil se stort på Tyrkiets stribevis af brud på elementære menneskerettigheder eller er lige glade med, at landet ikke efterlever internationale konventioner og aftaler – på ingen måde. Hvis Tyrkiet nogen sinde skal gøre sig forhåbninger om at blive en del af det gode selskab, skal tyrkerne og deres ledere virkelig lægge sig i selen, for de har meget, meget lang vej igen, før de er egnede til at blive lukket ind i varmen. Som jeg sagde indledningsvis, er EU's principper klippefaste, dem kan der ikke forhandles om.

På den baggrund vil jeg gerne på vegne af Venstre, Konservative, Socialdemokraterne, So-